

Висновки. Аналіз сучасної літератури з проблем фізичної терапії пацієнтів з приводу пошкодження менісків дозволив констатувати, що рання і комплексна реабілітація – найбільш перспективний метод відновлення ушкодженого колінного суглоба. В комплексному відновлювальному лікуванні широко використовуються фізична терапія, терапевтичні вправи, лікувальний масаж, преформовані фізичні чинники, які є обов'язковими ланками роботи мультидисциплінарної команди. Програма реабілітаційного втручання пацієнтів із пошкодженнями менісків повинні бути спрямованими на зниження післяопераційних ускладнень, збереження функціональної активності та повного відновлення функцій оперованого суглоба.

ОЦІНКА ВІДПОВІДЕЙ НА АНОНІМНЕ АНКЕТНЕ ОПИТУВАННЯ СТУДЕНТІВ ЩОДО ФАРМАКОЛОГІЧНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ АНТИСЕКРЕТОРНИХ ПРЕПАРАТІВ

Бородіна Т.В.

Науковий керівник: Белік Г.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

Belik-69@ukr.net

Вступ. Поширеність кислотозалежних захворювань є однією з найбільших як серед хвороб шлунково-кишкового тракту, так і серед патологій інших органів та систем організму. Зокрема, в Україні розповсюдженість гастроезо-фагеальної рефлюксної хвороби становить 21-30%, на пептичну виразку шлунку та пептичну виразку дванадцятипалої кишки хворіють приблизно 1 050 000 пацієнтів. Проблема лікування кислотозалежних хвороб є однією з найважливіших у гастроентерології. Фармакотерапія кислотозалежних захворювань заснована, в першу чергу, на призначенні антисекреторних лікарських засобів. Вони незамінні в лікуванні жовчних рефлюксезофагітів, *Helicobacter pylori*-негативних виразок шлунку і дванадцятипалої кишки; лікуванні та профілактиці НПЗП-гастропатій та стресових виразок.

Мета дослідження. Розробка анонімної анкети для опитування здобувачів вищої освіти 3, 4 та 5 курсів Національного фармацевтичного університету; проведення анонімного анкетного опитування серед здобувачів вищої освіти 3, 4 та 5 курсів Національного фармацевтичного університету; аналіз відповідей респондентів.

Матеріали та методи. В роботі були використані соціологічний, системно-аналітичний методи дослідження.

Результати дослідження. Стосовно одержаних відповідей на запитання анкети, яка містила інформацію про номенклатуру, властивості та особливості застосування H₂-гістаміноблокаторів та інгібіторів протонної помпи, а також деякі питання про кислотозалежні захворювання, можна відмітити, що обізнаність респондентів залежно від питання відрізнялася. Проте, при аналізі відповідей анкети насамперед слід відзначити помітну відповідальність та зацікавленість респондентів, проявлену при анкетуванні. В результаті проведення анкетування було встановлено, що з 25 питань, які стосувалися безпосередньо властивостей та підходів до раціонального застосування антисекреторних засобів, обізнаність здобувачів вищої освіти варіювала, у зв'язку з чим більшість питань можна розподілити на такі з доброю, частковою або порівняно низькою інформованістю опитаних. Так, серед запитань, у яких респонденти добре орієнтуються, можна вказати ті, що стосуються

номенклатури кислотозалежних захворювань, ролі гістамінорецепторів (кількість правильних відповідей тут склала 86%-88%) та певних ферментних систем-регуляторів секреції у шлунку, номенклатури H_2 -гістаміноблокаторів та інгібіторів протонної помпи, показань до застосування антисекреторних засобів. При цьому серед найбільш відомих здобувачам вищої освіти препаратів з цієї теми слід вказати фамотидин, ранітидин, омепразол, пантопразол. Часткову обізнаність показали респонденти у питаннях щодо тлумачення поняття «антисекреторні засоби», класифікації H_2 -гістаміноблокаторів на покоління, протипоказань H_2 -гістаміноблокаторів та інгібіторів протонної помпи, додаткових фармакологічних ефектів H_2 -гістаміноблокаторів, а також порівняння названих груп препаратів за ефективністю та безпечністю (правильних відповідей у цих двох питаннях було 61%-62,5%). Порівняно низькою була інформованість опитаних про номенклатуру груп антисекреторних засобів, додаткові та перспективні показання до застосування H_2 -гістаміноблокаторів (91% респондентів не знають), особливості властивостей інгібіторів протонної помпи (знає лише третина респондентів). Окрім цього, також потрібно ще раз відмітити відповідальне ставлення опитаних до таких явищ, як самопризначення антисекреторних та самолікування, оскільки більшість студентів відповіли, що самостійно обирати антисекреторний засіб не можна, питання про призначення останнього повинен вирішувати саме лікар, а основними пріоритетними критеріями при виборі препарату були вказані його доведена ефективність та безпечність, так само, як і основними джерелами інформації про ліки для себе респонденти вважають інформацію від лікарів, фармацевтів, з інструкції до препарату, зі спеціальної літератури. За результатами самооцінки власних знань опитаними з теми «Антисекреторні засоби» можна зауважити, що загалом частіше (приблизно половина студентів) респонденти оцінювали свої знання як задовільні, тоді як п'ята частина від усіх студентів вважає свої знання добрими, а чверть студентів – поверхневими.

Висновки. Таким чином, здійснене анонімне анкетне опитування дозволило оцінити рівень обізнаності здобувачів вищої освіти про основні групи сучасних антисекреторних засобів (H_2 -гістаміноблокаторів та інгібіторів протонної помпи) та зробити висновок, що з багатьох питань респонденти є досить добре інформованими, але все ж таки існують ще і аспекти, на які доцільно звернути увагу з метою підвищення рівня знань опитаних.

САПОНІНИ PANAX NOTOGINSENG: ОГЛЯД ПСИХОТРОПНОЇ ДІЇ

Васильченко В.С.

Науковий керівник: Кононенко А.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

vickywonder00@gmail.com

Вступ. Депресія є поширенішим психічним розладом, від якого, за оцінками ВООЗ на кінець березня 2023 року, у всьому світі страждають 5% дорослих. Депресія представляє собою стійкий розлад психічного здоров'я, що супроводжується значним та тривалим зниженням настрою. У пацієнтів, що страждають на клінічну депресію, спостерігається непропорційна емоційна пригніченість, що не відповідає їхньому становищу, низька самооцінка та навіть песимізм (настрій змінюється від депресії до горя). Деякі пацієнти намагаються скоїти самогубство або починають вести нездоровий спосіб життя; у важких випадках можуть спостерігатися галюцинації, марення та інші психотичні симптоми. Але